

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หากกล่าวถึง เหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนใต้ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเป็นปัญหาสังคมที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์การก่อเหตุร้ายในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นและมีความถี่ของการก่อเหตุรายวันมากขึ้น ดังที่ปรากฏเป็นข่าวตามสื่อต่าง ๆ ปัญหาความไม่สงบที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ได้เป็นปัญหาที่เพิ่งเกิดขึ้น แต่มีมาเป็นเวลานานแล้ว หากย้อนกลับไปเมื่อ พ.ศ.2491 ในเหตุการณ์การต่อสู้ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับชาวบ้านมลายู ต.ดุซงญอ อ.จะนะ จังหวัดนราธิวาส ที่เกิดจากความเข้าใจผิด ความหวาดระแวงของภาครัฐว่า ชาวบ้านกำลังซ่อนสมุญกำลังคน เพื่อต่อสู้กับรัฐบาลและต้องการแบ่งแยกดินแดน ในขณะที่เดียวกันชาวบ้านได้เตรียมตัวต่อสู้จริง แต่เป้าหมายของชาวบ้าน คือ ใจจริงคอมมิวนิสต์ (จีนมือลอ) ที่เข้ามาสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน ในขณะที่ภาครัฐไม่สามารถปกป้องพวกเขาได้ รวมทั้งข่าวลือที่ว่า กองกำลังไทยจะกวาดล้างชาวมลายู จึงทำให้ชาวบ้านต้องพยายามต่อสู้ด้วยอาวุธเท่าที่มีทั้งปืน มีดและดาบ และในส่วนของเจ้าหน้าที่เอง ก็เกิดความเข้าใจผิดว่าชาวบ้านกำลังซ่อนสมุญกำลังคน เพื่อต่อสู้กับรัฐบาลและต้องการแบ่งแยกดินแดน จึงทำให้เกิดการปะทะกันครั้งใหญ่ที่สุดระหว่างชาวบ้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นเหตุให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายไปทั้งสองฝ่าย ซึ่งฝ่ายที่เสียชีวิตมากที่สุดก็คือ ฝ่ายชาวมลายู (ชัยวัฒน์ สถาอานันท์, 2491, น. 12)

หลังจากนั้น กลุ่มกบฏดังกล่าวได้เป็นต้นแบบในกำเนิดกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยขึ้นตามมามากหลายกลุ่ม (สุชาติ บำรุงสุข, 2550, น. 2) เพื่อต่อสู้และต่อต้านอำนาจรัฐในรูปองค์การกบฏชาติปัตตานี ซึ่งมีลักษณะที่เน้นการรบแบบกองโจร กองกำลังติดอาวุธ ต่อต้านหลักการและนโยบายต่าง ๆ ของไทย รวมทั้งการฝึกอบรมเยาวชนทหารและปลุกกระแสการต่อสู้ในแนวทางญิฮาด (Jihad) หรือสงครามศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเตรียมการทำสงครามประชาชน การเข้าแทรกแซงและบิดเบือนเป้าหมายขององค์กรมุสลิม ให้หันมาดำเนินกิจกรรมการปลุกกระดม การฝึกอบรมทางด้านทหารและเชื่อมโยงกับองค์กรต่อสู้ทางศาสนาในต่างประเทศ

หลายองค์กร การทิ้งจดหมายขู่กรรโชกทรัพย์ในพื้นที่, การเผยแพร่ข้อมูลผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต ปลุกระดมมวลชนให้ต่อต้านรัฐบาลไทย ฯลฯ

กลุ่มก่อความไม่สงบที่พยายามก่อเหตุร้ายในสถานการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในปัจจุบันมีการก่อตั้งขึ้นมาในรูปองค์กรใต้ดิน โดยใช้จุดอ่อนในวิถีชีวิต เชื้อชาติ และศาสนาเป็นจุดเริ่มต้นในการโฆษณาชวนเชื่อ และปลุกระดมบ่อนทำลายให้เกิดความแตกแยกความสามัคคีของประชาชนในพื้นที่ ทำให้เกิดความไม่สงบเรื้อรังขึ้นในสามจังหวัด ชายแดนภาคใต้จากการปกครองของประเทศไทย จัดตั้งเป็นรัฐปัตตานีดาร์อูลาม ประกอบกับหลังจากที่ประเทศมาเลเซีย ได้รับเอกราชเมื่อปี พ.ศ.2500 ได้จัดการปกครองแบบสหพันธรัฐ โดยให้แต่ละรัฐปกครองตนเอง และให้อิทธิพลแก่คนเชื้อชาติมลายูมากกว่าเชื้อชาติอื่น ๆ จึงเป็นอีกจุดหนึ่งที่กลุ่มก่อความไม่สงบนำมาใช้ในการปลุกระดม

การก่อตั้งองค์กรในยุคแรกเป็นเพียงการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านรัฐบาลไทย ต่อมาได้พัฒนาการเคลื่อนไหวเพื่อปลดแกรัฐปัตตานีอย่างเป็นรูปแบบในปี พ.ศ.2502 โดยได้มีการก่อตั้งขบวนการแนวร่วมแห่งชาติปลดปล่อยปัตตานี BIPP หลังจากนั้น ได้มีการจัดตั้งองค์กรเพื่อปลดแกรัฐปัตตานีอีกหลายองค์กรได้แก่

ปี พ.ศ.2503 ก่อตั้งแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานี หรือ BRN

ปี พ.ศ.2511 ก่อตั้งองค์กรปลดปล่อยรัฐปัตตานี หรือ PULO

ปี พ.ศ.2528 ก่อตั้งแนวร่วมมุจาฮิดีนปัตตานี หรือ BBMP

ปี พ.ศ.2532 ก่อตั้งกลุ่มโจรมุจาฮิดีนอิสลามปัตตานีหรือ GMIP และในปีเดียวกันนี้ แกนนำกลุ่มก่อความไม่สงบกลุ่มต่าง ๆ ได้ร่วมกันจัดตั้งแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี หรือ เบอ์รซาตู (BERSATU)

สำหรับสถานการณ์กลุ่มก่อความไม่สงบที่ยังคงเคลื่อนไหวในปัจจุบันมี 4 กลุ่ม คือ BRN, PULO, GMIP และ BERSATU โดย

1. กลุ่ม BRN แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ BRN-Congress เคลื่อนไหวด้านการทหารเป็นหลัก มีกำลังติดอาวุธ พื้นที่เคลื่อนไหวที่ อ.ระแงะ, อ.จะนะ, อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส อ.ยะหา, อ.กาบัง จ.ยะลา และ BRN Co-Ordinate เคลื่อนไหวด้านการเมืองเป็นหลัก

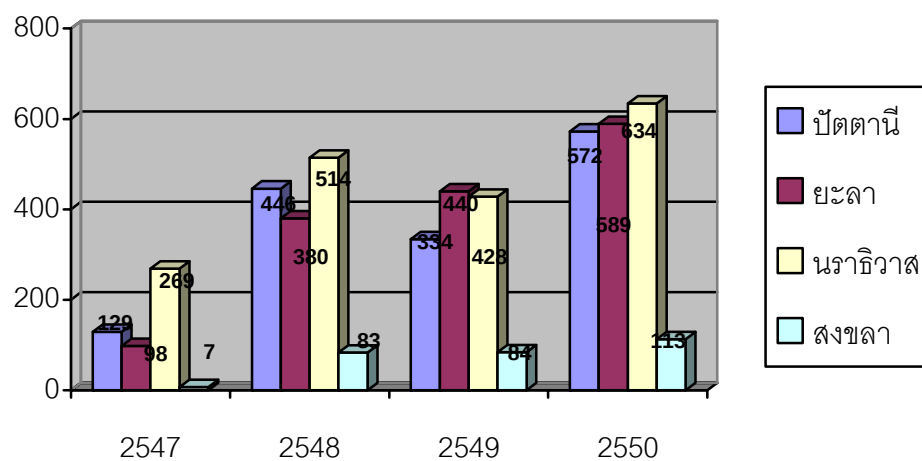
2. กลุ่ม PULO แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ PULO เก่า เคลื่อนไหวทางด้านการเมือง การวางแผนขึ้นำ และดำเนินงานด้านประชาสัมพันธ์ เช่น การเผยแพร่ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และ PULO ใหม่ เคลื่อนไหวด้านการทหารเป็นหลัก มีกำลังติดอาวุธ พื้นที่เคลื่อนไหว อ.จะนะ, อ.ศรีสาคร, อ.รือเสาะ, อ.ยิงอ, อ.บาเจาะ จ.นราธิวาส อ.ธารโต อ.เมือง และ อ.เบตง จ.ยะลา

3. กลุ่ม GMIP มีกำลังติดอาวุธพื้นที่เคลื่อนไหว อ.รามัน, อ.บันนังสตา, อ.เมือง จ.ยะลา อ.หนองจิก จ.ปัตตานี และ อ.บาเจาะ, อ.เย็งอ จ.นราธิวาส

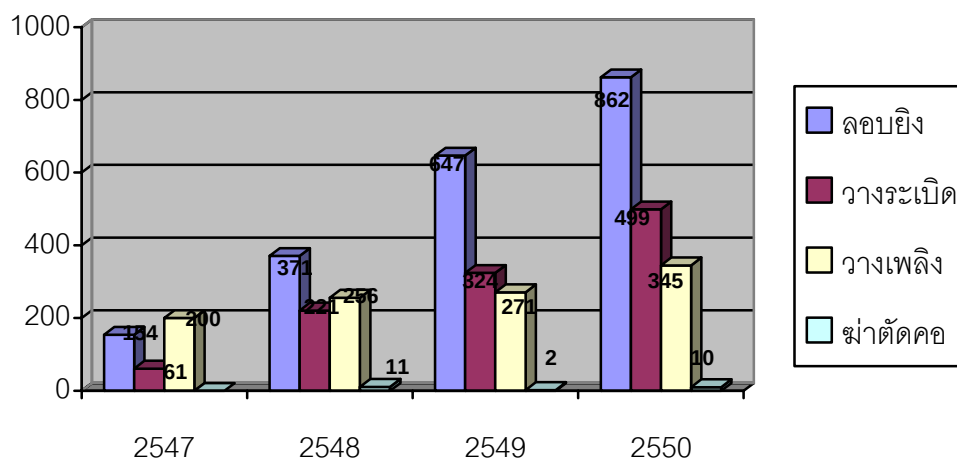
กลุ่มก่อความไม่สงบทั้ง 3 กลุ่ม ปัจจุบันมีการปฏิบัติร่วมกันในลักษณะเป็น กองกำลังติดอาวุธของขบวนการแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี BERSATU ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2532 โดยมีเป้าหมายในการสถาปนาดินแดนสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นสาธารณรัฐอิสลามมลายู

เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ยังมีความรุนแรงต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน เนื่องมาจากกลุ่มก่อความไม่สงบได้ปฏิบัติการก่อเหตุร้ายในพื้นที่ต่าง ๆ ในช่วงเวลาติดต่อกัน ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สถานการณ์ดังกล่าวดำเนินมาอย่างยาวนานจนถึงปัจจุบัน คือ ศักยภาพด้านกำลังคนของกลุ่มก่อความไม่สงบ ซึ่งได้ดำเนินการอย่างลับ ๆ ในการสรรหา คัดเลือกสมาชิก และฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายให้กลุ่มเยาวชนในพื้นที่เป็นเครื่องมือในการเคลื่อนไหวทั้งทางความคิด และปฏิบัติการก่อเหตุรุนแรงต่าง ๆ ตามที่ปรากฏ เช่นทุกวันนี้ ตั้งแต่เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2547 กลุ่มคนร้ายบุกปล้นอาวุธยุทโธปกรณ์ กองพันพัฒนาที่ 4 ค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ บ้านปิเหล้งใต้ ตำบลมะรือโบออก อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส ที่มีการวางแผนการไว้เป็นอย่างดี ด้วยการวางเพลิงโรงเรียน 20 แห่ง ใน 10 อำเภอในนราธิวาส วางเพลิงปั๊มน้ำมันในจังหวัดยะลาอีก 2 แห่ง และเผาयरถยนต์และวางระเบิดในที่ต่าง ๆ ถึง 7 จุดด้วยกัน ซึ่งสันนิษฐานว่าทั้งหมดนี้เป็นการสร้างสถานการณ์ เพื่อเรียกร้องความสนใจของเจ้าหน้าที่จากการบุกปล้นค่าย และหลังจากเหตุการณ์นี้เอง ทำให้มีการก่อเหตุของกลุ่มคนร้ายอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีสถิติที่รวบรวมจากการก่อเหตุและผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ตั้งแต่ปี 2547 ถึงปี 2550 จากแผนภูมิแสดงผลดังนี้

แผนภูมิที่ 1.1
ประเภทเหตุการณ์ที่เกิด โดยแบ่งตามจังหวัด เหตุการณ์
และปีที่เกิดเหตุการณ์

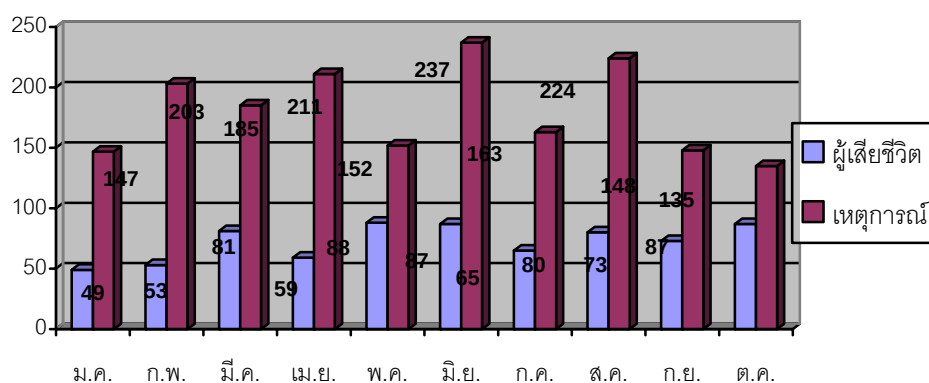

แผนภูมิที่ 1.2
จำนวนผู้เสียชีวิตในพื้นที่โดยรวมตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2547-31 ตุลาคม 2550

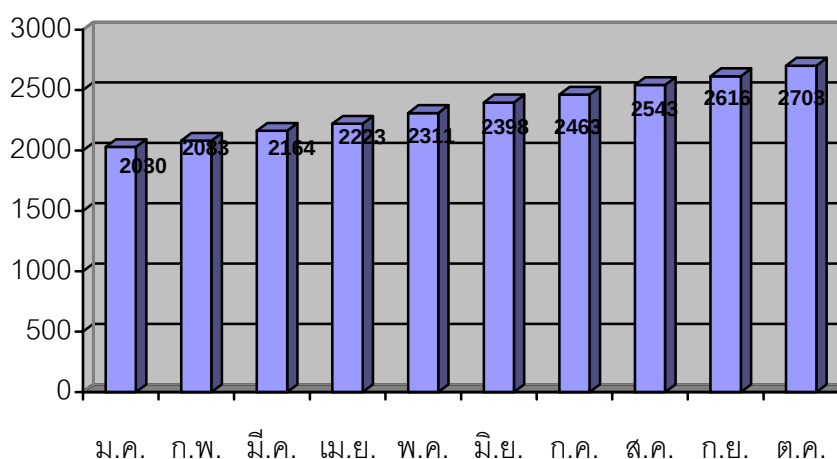
แผนภูมิที่ 1.3

จำนวนผู้เสียชีวิตในพื้นที่ 3 จชต.และอีก 4 อำเภอของ จ.สงขลา
แบ่งตามเดือน ตั้งแต่ต้นปี 2550 ถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2550

แผนภูมิที่ 1.4

จำนวนผู้เสียชีวิตเมื่อเทียบกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน ตั้งแต่
มกราคม 2550 ถึง 31 ตุลาคม 2550 มีเหตุการณ์เกิดขึ้นทั้งหมดนับ
รวมได้ 1,805 เหตุการณ์ มีผู้เสียชีวิต 722 คน ภายในปี 2550

ที่มา: แผนภูมิจำนวนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละปี โดยแบ่งตามพื้นที่ในปี 2550 นับถึง
สิ้นสุดเดือนตุลาคม (ที่มาของปัญหาการตร.ภูธรภาค 9)

จะเห็นว่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาล้วนเป็นการก่อเหตุที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นขึ้น โดยขบวนการก่อความไม่สงบต้องการที่จะสร้างสถานการณ์ลดความน่าเชื่อถือของอำนาจรัฐ สร้างความกดดันให้กับเจ้าหน้าที่ สร้างความหวาดกลัวต่อประชาชน สร้างความแตกแยกระหว่าง ไทยพุทธและมุสลิม รวมทั้งอ้างว่าเป็นการตอบโต้ต่อเจ้าหน้าที่ที่จับกุมชาวมุสลิมที่บริสุทธิ์ ขณะที่กลุ่มบุคคลลงมือก่อเหตุ ซึ่งแบ่งได้ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การลอบวางเพลิง การประทุษร้ายด้วยของมีคม การทำลายพืชสวน ไร่ปรือเหือบ พันธ์ ทำลายป่า ส่วนใหญ่เป็นการกระทำของสมาชิกระดับเยาวชนและแนวร่วมของกลุ่มก่อความไม่สงบ ส่วนการยิง/ลอบยิง และการวางระเบิด รวมทั้ง การปล้นอาวุธ ส่วนใหญ่เป็นการกระทำของสมาชิกที่ผ่านการฝึกคอมมูนโดมาแล้ว (สุรชาติ บำรุงสุข, 2550, น. 30) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นได้ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไปมาก ชาวบ้านและคนในพื้นที่ต้องอยู่ด้วยความหวาดระแวง และรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งส่งผลกระทบตามมาหลาย ๆ ด้าน เช่น ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง สังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ฯลฯ ถึงแม้ว่ารัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ จะได้ปรึกษาหารือและนำแนวทางต่าง ๆ มาใช้แก้ไขปัญหา แต่ความรุนแรงนั้น ก็ไม่ได้ยุติหรือคลี่คลายลง แต่อย่างใด กลับมีแนวโน้มว่าจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ

สถานการณ์ปัญหาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาเล็งเห็นถึงประเด็นที่น่าสนใจว่า ปัจจัยใดเป็นเหตุให้ผู้ที่เคยเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกทั้งยังทำลายทรัพย์สินและทำร้ายบุคคลอื่นโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย หรือมีสาเหตุ/แรงจูงใจที่เข้ามามีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

มูลเหตุจูงใจในการศึกษา

เนื่องจากสถานการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และได้กลายเป็นปัญหาความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นในการพยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น จะต้องทำการศึกษาและเข้าใจถึงปัญหาว่าเกิดจากสาเหตุใดและเหตุใดยังคงอยู่ ความเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อความไม่สงบ เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ปัญหานี้ยังคงอยู่ จากการจัดตั้งกองกำลังแบบกองโจร เพื่อต้องการแบ่งแยกดินแดน โดยการดึงประชาชนออกจากภาครัฐด้วยยุทธวิธีต่าง ๆ เช่น การชักจูงให้เข้าร่วมขบวนการด้วยการนำเอาศาสนาและชาติพันธุ์ให้เกิดความรู้สึกและมีอุดมการณ์เป็นหนึ่งเดียว นอกจากนี้ยังเกิด

จากความกดดันจากปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่ ฯลฯ ทำให้คนเหล่านี้ตัดสินใจเป็นแนวร่วมของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ โดยได้รับการปลูกฝังความเชื่อ และการเรียนรู้กระบวนการ และวิธีการก่อเหตุต่าง ๆ ในการสร้างสถานการณ์ก่อเหตุร้ายวันอย่าง ที่ปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ

ดังนั้น ผู้ศึกษาในฐานะนักศึกษาศาขการบริหารงานยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้านี้ ก็เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ โดยเป็นการศึกษาจากข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มขบวนการ ผลข้อมูลจากการซักถาม การสัมภาษณ์เจาะลึก และภูมิหลังของผู้ที่เคยก่อเหตุ ซึ่งเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยภูมิหลังของผู้ที่เคยเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบของผู้ที่เคยเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาในเรื่อง การตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ขอบเขตของเป้าหมายและเนื้อหาที่จะศึกษามี ดังนี้

1. ขอบเขตของเป้าหมาย

ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีความมั่นคงของเรือนจำกลางสงขลา ที่ยินดีให้การสัมภาษณ์ จำนวน 25 คน จากจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำกลางสงขลาที่ดีถึงที่สุดจำนวนทั้งหมด 45 คน โดยกำหนดว่าจะต้องได้ข้อมูลจากผู้ที่เคยเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัด

ชายแดนภาคใต้เป็นจำนวนอย่างน้อย 10 คน ต้องเป็นความสมัครใจของผู้ตั้งขังที่จะยอมรับว่าตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเคยเข้าร่วมกับขบวนการก่อความไม่สงบมาก่อน และทำการสัมภาษณ์โดยใช้ระยะเวลาคนละ 1-2 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการศึกษา

1. ศึกษาปัจจัยภูมิหลังของผู้ที่เคยเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

2. ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้วิธีการรุนแรงของผู้ที่ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้

- ปัจจัยด้านเชื้อชาติและศาสนา
- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
- ปัจจัยด้านการเมือง
- ปัจจัยด้านความขัดแย้ง
- อิทธิพลจากกลุ่มก่อการร้ายต่างประเทศ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการศึกษา

การตัดสินใจ หมายถึง การกระทำของบุคคลในการที่เลือกทางเลือกที่มีอยู่หลาย ๆ ทางเลือก โดยการประเมินผลและสิ่งประกอบอื่น ๆ ที่สำคัญ เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียว ที่สามารถสนองเป้าหมายหรือความต้องการของผู้เลือก เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ จนกระทั่งนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

การเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบ หมายถึง การเป็นสมาชิกของกลุ่มก่อความไม่สงบ หรือเป็นแกนนำกลุ่มก่อความไม่สงบ หรือเป็นผู้สนับสนุนกลุ่มก่อความไม่สงบ หรือเป็นผู้ลงมือก่อเหตุความไม่สงบ ซึ่งเป็นการการประทุษร้ายต่อชีวิตของข้าราชการ พนักงานของรัฐ/เอกชนและราษฎร จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บหรือถึงแก่ชีวิต

การก่อความไม่สงบ (Insurgency) คือ การต่อสู้ระหว่างกลุ่มผู้อยู่ใต้การปกครองกับกลุ่มที่มีอำนาจในการปกครอง โดยมีเป้าหมายสุดท้ายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองตาม

ความต้องการของคน หรือแยกตัวออกการไปจากการปกครองของฝ่ายรัฐบาล โดยอาจจะใช้การต่อสู้ด้วยอาวุธ การก่อวินาศกรรม ตลอดจนการใช้เทคนิคของการก่อการร้ายในการปฏิบัติ

ผู้ก่อความไม่สงบ คือ ผู้ที่เป็นสมาชิก หรือแนวร่วม หรือแกนนำ หรือผู้ที่สนับสนุน หรือผู้ที่เคยลงมือก่อเหตุจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ, เสียชีวิต หรือทรัพย์สินเสียหาย โดยมีเป้าหมายสุดท้ายเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองหรือแยกตัวออกการไปจากการปกครองของฝ่ายรัฐบาล โดยใช้การต่อสู้ด้วยอาวุธ การก่อวินาศกรรม ตลอดจนการใช้เทคนิคของการก่อการร้ายในการปฏิบัติ

พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส รวมถึง 4 อำเภอในจังหวัดสงขลาด้วย ได้แก่ อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอนาหวี อำเภอเทพา และอำเภอจะนะ

ปัจจัยที่มีผล หมายถึง เหตุผลหรือแรงจูงใจที่ทำให้ตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาในปัจจัยต่างต่างดังนี้ ปัจจัยด้านเชื้อชาติและศาสนา ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านความขัดแย้ง และอิทธิพลจากกลุ่มก่อการร้ายต่างประเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงสาเหตุและแรงจูงใจต่าง ๆ ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบของผู้ก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา จะเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ชายแดนภาคใต้